

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-טרף בקלפי										
	מימרא										
	(במדבר יט) ושחט אתה									■	◇
	שלא ישחוט אחרת עמה.									■	◇
	לפניו									■	◇
	לרב - שלא יסיה דעתו ממנה									■	◇
	לשמואל - שיהא זר שוחט ואלעזר רואה.									■	◇
	ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו									■	◇
	לשמואל - לאהדוריה לאלעזר									■	◇
	לרב - הוי מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות, דאפילו כהן הדיוט.									■	◇
	(במדבר יט) ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת									■	◇
	לשמואל - דאפילו בכהן הדיוט									■	◇
	לרב - איצטריך, סלקא דעתך אמינא: כיון דלאו גופה דפרה נינהו - לא ליבעי כהן, קא משמע לן.									■	◇
	(במדבר יט) וכבס בגדיו הכהן									■	◇
	בכיהונו.									■	◇
	וטמא הכהן עד הערב									■	◇
	כהן בכיהונו, לדורות.									■	◇
	הניחא למאן דאמר לדורות ככהן הדיוט - שפיר, אלא למאן דאמר לדורות ככהן גדול, השתא כהן גדול בעינן - בכיהונו מיבעיא?							⚡			
	אין, מילתא דאתאי בקל וחומר טרח וכתב לה קרא.							!			◇
	(במדבר יט) ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח									■	◇
	איש - להכשיר את הזר									■	◇
	טהור - להכשיר את האשה									■	◇
	והניח - מי שיש בו דעת להניח, יצאו חרש שוטה וקטן, שאין בהן דעת להניח.									■	◇
	הכל כשרין לקדש, חוץ מחרש שוטה וקטן.								◆	■	◇
	מכשיר בקטן, ופוסל באשה ובאנדרויגינוס.								◆	■	◇
	מאי טעמא דרבנן?								^		
	דכתיב (במדבר יט) ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת, הנך דפסלי לך באסיפה - פסלי לך בקידוש, והנך דאכשרי לך באסיפה - אכשרי לך בקידוש.								!		◇
	ורבי יהודה							⚡			
	אם כן לימא קרא ולקח מאי ולקחו דאפילו קטן דפסלי לך התם, הכא כשר.								!		◇
	אשה מגא ליה?								^		◇
	ונתן ולא ונתנה.								!		◇
	ורבנן							⚡			
	אי כתב רחמנא ולקח ונתן, הוה אמינא: עד דשקיל חד ויהיב חד, כתב רחמנא ולקחו. ואי כתב רחמנא ולקחו ונתנו - הוה אמינא: עד דשקיל תרי ויהיב תרי, כתב רחמנא: ולקחו ונתן, דאפילו שקלי תרי ויהיב חד.								!		◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
יומא-טרף בקלפי	מאן דאמר										
ולקח אזור וטבל במים איש טהור										■	◇
לרבנן - איש ולא אשה, טהור - להכשיר את הקטן.										■	◇
ולרבי יהודה - איש ולא קטן, טהור להכשיר את האשה.										■	◇
הכל כשרין להוות חוץ מטומטום, ואנדרוגינוס, ואשה. וקטן שאין בו דעת - אשה מסיעתו ומזה.	מיתבי:								■	ז	◇
ולא פליג רבי יהודה										ז	
כיון דאמר מר משמע מוציא מיד משמע ומשמע, ממילא - פליג.	אביי:									!	◇
(במדבר יט) והזה הטהר על הטמא										■	◇
טהר - מכלל שהוא טמא, לימד על טבול יום שכשר בפרה.										■	◇
כי הוּוּ בה רבי יוחנן וריש לקיש בפרה, לא מסקי מינה אלא כמאי דמסיק תעלא מבי כרבא	רבי אסי:										○ ◇
משמע מוציא מיד משמע, ומשמע ממילא.	אלא אמרי: [רבי יוחנן וריש לקיש]									■	◇
כל השחיטות כשרות בור, חוץ משל פרה.	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:									■	◇
פוק תני לברא לא מצינו שחיטה בור פסולה.	אמר ליה רבי יוחנן:									■	◇
ורבי יוחנן, לא מיבעיא לתנא דלא ציית - אלא אפילו לרביה לא ציית.										○	
שחיטת פרה בור - פסולה.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק:								◆	■	◇
כשירה. לא מצינו שחיטה שפסולה בור.	ואני אומר: [רבי יוחנן]								◆	■	◇
בא לו אצל פרו שניה.											■ <
מאי שנא בידיו ראשון דלא אמר ובני אהרן עם קדושך ומאי שנא בידיו שני דאמר ובני אהרן עם קדושך?											ז
כך היא מדת הדין נותנת, מוטב יבא זכאי ויכפר על החייב. ואל יבא חייב ויכפר על החייב.	תנא דבי רבי ישמעאל:									■	!
שחטו וקבל במזרק את דמו, ונותנו למי שהוא ממרס בו על הרובד הרביעי שבהיכל כדי שלא יקרוש.											■
נטל מחתה ועלה לראש המזבח, ופנה גחלים אילך ואילך, וחזתה מן המעוכלות הפנימיות, וירד והניחה על הרובד הרביעי שבחזרה.											■
בכל יום היה חותה בשל כסף ומערה בתוך של זהב, והיום חותה בשל זהב ובה היה מכניס.											■
בכל יום חותה בשל ארבעת קבין ומערה לתוך שלשת קבין, והיום חותה בשלשת קבין, ובה היה מכניס.	[ת"ק]										◆ ■
בכל יום חותה בשל סאה ומערה בתוך שלשת קבין, והיום חותה בשלשת קבין ובה היה מכניס.	רבי יוסי:										◆ ■
בכל יום היתה כבדה והיום קלה											■
בכל יום היתה ידה קצרה והיום ארוכה											■
בכל יום היתה זהבה וירוק והיום אדום, דברי רבי מנחם.	[רבי מנחם]										■
בכל יום מקריב פרס בשחרית ופרס בין הערבים, והיום מוסיף מלא חפניו.											■
בכל יום היתה דקה והיום דקה מן הדקה											■
בכל יום כהנים עולין במזרחו של כבש ויורדין במערבו והיום כהן גדול עולה באמצע ויורד באמצע.	[ת"ק]										◆ ■
לעולם כהן גדול עולה באמצע ויורד באמצע.	רבי יהודה:										◆ ■
בכל יום כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מן הכיור והיום מן הקיתון של זהב	[ת"ק]										◆ ■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O key-מקרא:	statement-מימרא ■ challenge-קושיש ׀ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה :
---	--